

Анастасія Олександрівна Ласкова-Ярмоленко,
науковий співробітник
відділу підтримки обдарованості
Інституту обдарованої дитини НАПН України,
м. Київ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2530-5586>

УДК 37.091.212/3

DOI: [https://doi.org/10.32405/2309-3935-2019-2\(73\)-19-23](https://doi.org/10.32405/2309-3935-2019-2(73)-19-23)

ЛІНГВІСТИЧНА ОБДАРОВАНИСТЬ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ У ФОРМУВАННІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ЕЛІТИ УКРАЇНИ

Анотація.

У статті визначено поняття «лінгвістичні здібності», окреслено головні елементи цього феномену. Описано важливість формування інтелектуальної еліти української нації в контексті сучасного розвитку та глобалізаційних процесів у світі та встановлено зв'язок цього процесу з наявністю та розвитком спеціальних здібностей, зокрема лінгвістичних.

Ключові слова: здібності; обдарованість; лінгвістична обдарованість; інтелектуальна еліта.

В умовах сучасного мінливого світу пріоритетним напрямом державної політики в Україні в галузі освіти має бути створення необхідних умов для всебічного розвитку учнів як особистостей. Економічні та соціальні перетворення зумовили необхідність реформування всіх ланок системи освіти. Перед сучасною освітньою системою постало завдання щодо максимального розкриття та розвитку потенціалу кожної особистості, формування людини як суб'єкта соціального та професійного життя, який здатен до самовдосконалення, самовизначення та самореалізації. Система освіти має взяти на себе відповідальність щодо забезпечення всебічного розвитку індивідуальності людини як найвищої цінності суспільства, за допомогою виявлення її здібностей, обдарованості й талантів [1]. Важливим питанням у контексті ефективного розвитку нашої держави постає підвищення уваги до обдарованих дітей, адже ця категорія українців становить справжній потенціал, що може сприяти покращенню, насамперед, економічної ситуації в Україні в майбутньому. Таким чином, важливо, щоб суспільство зрозуміло та усвідомило, наскільки важливо виявляти обдарованих дітей на ранньому етапі їхнього розвитку, а також забезпечило можливості для повноцінного навчання, виховання та самовдосконалення.

Глобалізаційні процеси світового масштабу чинять значний вплив на розвиток окремих держав і визначення ними пріоритетів. Високий рівень інтелектуальної активності, важливість продуктивності та прогресивність будь-якої діяльності можна розглядати як умов збереження та нарощування діяльнісного по-

тенціалу країни загалом. Таким чином, ми можемо говорити про підвищення ролі інтелектуальної еліти, яке зумовлено формуванням суспільства інтелекту в провідних країнах світу. Необхідно зазначити, що одним з індикаторів рівня розвитку суспільства є його інтелектуальний потенціал, який охоплює декілька компонентів (кадровий, результативний, технологічний, морально-етичний тощо). Потрібно також зауважити, що трансформація економічних, соціально-політичних, духовно-моральних відносин залежить від діяльності представників тієї групи суспільства, яка очолює процес соціальних перетворень, а саме – інтелектуальної еліти, здатної до комунікації на світовому рівні [2]. Так, англійська мова вже давно стала мовою світового спілкування. Її використовують у найрізноманітніших сферах діяльності, зокрема, дипломатичній та політичній. Можливість вільно спілкуватися з поважними представниками різних країн є досить важливим аспектом у контексті престижності країни. Недарма українські урядовці мають регулярно підвищувати власний рівень англійської. Ще одним важливим моментом є прагнення України ввійти до ЄС, де також переважна більшість населення не просто володіє, а спілкується англійською мовою. Також, з огляду на стрімкий розвиток економіки КНР, необхідно звернути увагу на поширення китайської мови. Останніми роками Україну заповнили товари китайського виробництва, тому можна прогнозувати, що вже через декілька десятиліть нам буде важливо мати можливість спілкуватися цією мовою.

У цьому контексті мова водночас є одним зі складних і найцікавіших феноменів людства. З огляду на це,

дослідження та розвиток мови, а також «пов'язаних» з нею аспектів, зокрема здатності досконало володіти рідною та іноземними мовами, грамотності, здатності використовувати слова усно (наприклад, у ролі оповідача, оратора, політика) або в письмовій формі (у ролі поета, драматурга, редактора, журналіста), здатності вміло використовувати синтаксис або структуру мови, її семантику, мнемоніку (використання мови з метою запам'ятовування інформації), є досить актуальним [3]. З огляду на це, постає безліч нез'ясованих або неоднозначних питань, до яких належить питання виявлення, діагностики, становлення і розвитку лінгвістичних здібностей учнів. Важливим аспектом у розумінні феномену лінгвістичних здібностей є визначення його компонентів [4; 5].

Вітчизняні та зарубіжні науковці приділяють багато уваги вивченню природи лінгвістичних здібностей. Питання здібностей загалом та мовних здібностей зокрема досліджують з точки зору психології, педагогіки, лінгвістики, психолінгвістики тощо. Неоднозначність у підходах до вивчення та обґрунтування здібностей та їхніх компонентів є реальною проблемою. Для ефективної діяльності з лінгвістично обдарованими учнями важливо знати і розрізнити основні складники лінгвістичних здібностей.

Проблема лінгвістичної обдарованості, творчості, інтелекту виходить на передній план у нашому суспільстві, включаючи виявлення, навчання лінгвістично обдарованих учнів, стимулювання творчої діяльності, соціальний захист обдарованих і талановитих особистостей. Так, педагогічні проблеми навчання обдарованих учнів розглядали вітчизняні та зарубіжні дослідники: А. Біне, Ф. Гальт, Дж. Гілфорд, С. Дерябо, Н. Лейтес, О. Матюшкін, А. Матюшкін, В. Орлов, В. Панов, В. Русалов, В. Юркевич, В. Ясвін та ін. Зокрема, професор О. Матюшкін зазначав, що обдаровані учні завжди є творчими, адже, якщо відсутня творчість, то відсутній привід говорити про обдарованість. Теоретичні питання обдарованості вивчати В. Ананьєв, О. Ковальов, Г. Костюк, А. Леонт'єв, Е. Торренс, П. Гальперін, С. Рубінштейн та ін. Такі науковці, як О. Кульчицька, Р. Моляко, А. Мудрик, Д. Ушаков, М. Холодна, С. Науменко, С. Стернберг. Вони досліджували психофізіологічні особливості обдарованості, а також здійснили аналіз важливості соціальної діяльності з такими дітьми [6]. Питання літературної творчості учнів розглядали такі провідні науковці, як: П. Білоус, Н. Волошина, Л. Жабицька, О. Куцевол, Н. Молдавська, В. Неділько, Є. Пасічник, В. Цимбалюк, З. Шевченко та ін. Проте проблема розвитку обдарованості учнів старших класів у системі літературної освіти залишається сьогодні актуальною та потребує подальших досліджень.

Метою статті є визначення важливості лінгвістичних здібностей учнів у контексті їхнього впливу на розвиток самодостатньої та інтелектуально розвиненої особистості, яка постає необхідним фактором для професійної самореалізації в сучасному суспільстві.

Зокрема, Ю. Гільбух, виокремлює загальну (розумову) та спеціальну (лінгвістичну, художню, спортивну) обдарованості. Тому, якщо застосувати аналогію, запропоновану Г. Айзенком, то проблема визначення виду обдарованості спрощується: потрібно лише вказати на ту феноменологію, в якій проявляється обдарованість. Таким зовнішнім проявом для обдарованості постає творчість. У нашому дослідженні ми обмежимося лише однією феноменологією – лінгвістичною [1; 6].

Однією з теорій, що отримала світове визнання, є теорія множинності видів інтелекту Г. Гарднера. Відповідно до цієї теорії, не існує загального єдиного інтелекту, а є, принаймні, сім видів. Кожний із них не залежить від інших і функціонує як окрема система, за власними правилами. Кожний має особливий статус залежно від походження. До виділених ученим семи видів інтелекту належать такі: лінгвістичний, музичний, логіко-математичний, просторовий, тілесно-кінестетичний, особистісний інтелект [3; 7]. Оскільки предметом нашого дослідження є лінгвістичні здібності, то зосередимо увагу на визначенні поняття «лінгвістичний інтелект» у теорії Г. Гарднера. Лінгвістичний інтелект – це здатність використовувати мову для того, щоб створювати, стимулювати пошук або передавати інформацію (властивий поетам, письменникам, редакторам, журналістам, політикам, ораторам, громадським діячам) [7]. Лінгвістичний інтелект особистості не є однорідним. Можна виділити щонайменше чотири види лінгвістичного інтелекту: *мовний, іношомовний, літературний та ораторський* (спікерський). У цьому контексті є сенс погодитися з означеними видами лінгвістичної обдарованості. З огляду на об'єктивність, необхідно зазначити, що Г. Гарднер виокремив носіїв цих видів обдарованості, а саме – мовознавців, перекладачів, письменників, політиків [8]. Саме представники цих професій забезпечують процес міждержавної та міжкультурної комунікації, що є важливим аспектом взаємодії сучасної світової спільноти.

У праці А. Леонт'єва зазначено, що здібності до мови охоплюють багато неспецифічних і неспеціалізованих здібностей, проте, на думку науковця, окремих здібностей до мови не існує. Сучасні науковці натомість виділяють мовні здібності в окрему категорію, виокремлюючи також здібності до іноземних мов, що ділять на *комунікативні та когнітивні* здібності. Необхідно зауважити, що наявність різних позицій науковців не суперечать одна одній, а, навпаки, свідчать про складність організації індивідуально-психологічних особливостей людини [1; 3; 5; 9].

Так, Ю. Веденяпин, М. Гохлернер, Г. Ейгернер, І. Зимня, І. Лукашенко, Н. Омеляненко, Н. Новікова, Ю. Ессер та ін. вважають, що дослідження лінгвістичних здібностей потрібно розглядати з урахуванням психічних процесів особи, тобто сприйняття, мислення, пам'яті та уяви. Усі компоненти здібностей як спеціалізовані, так і неспеціалізовані, є взаємозалежними і впливають на розвиток лінгвістичних здіб-

ностей в цілому. Однак, на думку науковців, існують важливі спеціалізовані компоненти, що впливають на якість процесу і є маркерами лінгвістичних здібностей. До них зараховують такі: слухова і зорова диференціальна чуттєвість або здібність до фонетичного кодування; вербально-лінгвістичний інтелект, швидкість та глибина вербальної реакції; здібність до граматичного та лексичного чуття; усна і писемна комунікативна здібність; вербальна пам'ять, її обсяг і мотивація [5; 10].

Показниками вербального інтелекту можна визначити швидкість вербальної реакції, стабільно достатній рівень розвитку словникового апарату, здібність до вербального аналізу й синтезу, встановлення закономірностей словесної схожості та відмінності, наявність вербального прогнозування, оперування словниковим матеріалом, мовне чуття, мовленнєва диференціально-слухова чуттєвість, спроможність розв'язання вербальних задач тощо. Наявність в особі перелічених показників свідчить про спроможність виконувати мовні задачі й опанувати мовні фігури, тобто здібність навчатися та засвоювати мовний матеріал. Окрім того, кожен із перелічених показників є одним із компонентів лінгвістичних здібностей. Вважаємо, що необхідно проаналізувати важливіші з них [10].

Здібність до фонетичного кодування – це сприймання, перенесення в довготривалу пам'ять і відтворення звуків, слів, висловів та їх символів. Фонетичний слух або чуттєвість до фонетики, інтонації та ритміки є одним з базових компонентів лінгвістичних здібностей. Провідною властивістю здібностей до фонетичного слуху є сприймання та продукування. Також важливим і цінним компонентом є *мовне чуття*. Воно є маркером високого рівня вербального інтелекту. Цей компонент лінгвістичних здібностей забезпечує тонке розуміння та відчуття мовних одиниць, швидшу вербальну реакцію, несвідоме узагальнення фонетичного, лексичного та граматичного досвіду шляхом узагальнення, систематизації та перенесення попередньо засвоєних знань. Мовне чуття – це інтуїтивне володіння формою мовлення. Його можливо поділити на компоненти здібностей до граматичного та лексичного чуття. Імовірно прогнозування близьке за контекстом до чуття мови. Асоціативність розумових процесів, спроможність узагальнення також є визначальними компонентами лінгвістичних здібностей. Ці компоненти зараховують до загальних здібностей, що посідають важливе місце в структурних компонентах здібностей до мов [10].

Окрім того, ключовим компонентом лінгвістичних здібностей постає *пам'ять* (короткотривала, довготривала та механічна), а також здібність до мимовільного запам'ятовування. Значний обсяг *словникового запасу*, влучно підібраний синонім, або граматична категорія, чуття слів, виразів і граматичних елементів, зв'язність і грамотність – ці фактори беззаперечно свідчать про розвиненість мови та володіння словом на високому рівні. Проаналізова-

ний вище перелік компонентів лінгвістичних здібностей не є повним. Для здійснення комплексного аналізу цього явища потрібно звернути увагу також на особистісні якості учнів, що є факторами їхнього розвитку. До них належать *мотивація, пізнавальна активність, наполегливість, креативність самореалізація* тощо [5; 10].

Науковці М. Якимчук і М. Козяр зазначають, що структура лінгвістичної обдарованості охоплює такі чотири основні компоненти:

1) психофізіологічні особливості людини, різні види пам'яті та мислення, уява, увага тощо;

2) наявність та певний рівень розвитку лінгвістичних здібностей. Людина, в якій лінгвістичні здібності розвинені, зможе, за сприятливого впливу інших структурних компонентів, досягти розвитку лінгвістичної обдарованості;

3) особистісний аспект кожного, хто прагне досягти розвитку лінгвістичної обдарованості;

4) лінгвістична креативність як компонент лінгвістичної обдарованості має стати рушійною силою такого розвитку. Креативність зумовлює ступінь нестандартності запропонованого рішення та визначається можливістю переходу повсякденної проблеми у власну, що потребує творчого розв'язання [1; 6].

Таким чином, наближаємося до визначення поняття, що пов'язано з метою нашого дослідження. На думку Д. Ліфференко, *лінгвістична обдарованість* – це результат поєднання вищих за середні лінгвістичних здібностей особистості, високого рівня лінгвістичної креативності, достатньої мотиваційної бази, а також комплексу сприятливих факторів для розвитку обдарованої особистості, зокрема сімейного середовища. Інакше кажучи, якщо дитину виховують у сім'ї, де шанують книгу, багато читають, відвідують театр, грають в інтелектуальні ігри, звертають увагу на чистоту мови дитини та збагачення її словникового запасу, то це буде сприяти розвитку відповідних здібностей [11].

Серед лінгвістично обдарованих учнів О. Кульчицька, О. Музика виділяють таких, які мають високий рівень розвитку літературних здібностей, для яких характерна моральність, духовний розвиток, культура емоцій у ставленні до естетичного світу явищ, людей, тобто літературно обдарованих учнів [12].

Лінгвістичну компетентність у цьому контексті можна визначити як систему внутрішньо засвоєних знань (правил) функціонування певної мови (рідної, іноземної), що виявляється в їхньому використанні під час мовленнєво-мисленнєвої діяльності. Так, на заняттях української мови таку діяльність забезпечує аналіз специфіки синтаксичних конструкцій, класифікаційних ознак лексичних одиниць, мовностильових особливостей творчого почерку майстрів слова тощо. Це підвищує мовний рівень учнів, логічно стимулює їх до самостійного пошуку цікавого мовно-літературного матеріалу, навчає формулювати відповідні лінгвістичні висновки, розвиває їхній інтелект, а також сприяє свідомому засвоєнню матеріалу [1; 3; 12].

Паралельне вивчення декількох мов сприяє загальному розвитку дитини та розширює межі її світогляду, а практика щодо спілкування іноземною мовою, зокрема з її носіями, допомагає подолати комунікативні бар'єри, а також сприяє поглибленню знань щодо культурних, релігійних, ментальних особливостей представників інших культур. Під час організації та проведення систематичної діяльності з лінгвістично обдарованими учнями потрібно зосередити увагу на тих методах, прийомах, формах і видах, що їх зацікавили б, враховували інтереси, індивідуально-вікові особливості, створювали ситуацію самостійності мислення, порушували актуальні для них проблеми та здійснювалися у творчій атмосфері освітнього середовища [13].

Таким чином, формування інтелектуальної еліти нації є важливим завданням для нашої країни. Працівники розумової діяльності, інтелігенція, висококваліфіковані фахівці, професіонали, які здатні спілкуватися на міждержавному рівні з метою накопичення досвіду та забезпечення прогресу у різних суспільних сферах, потрібні кожній державі. Цьому значно сприяє можливість визначення здібностей дитини ще під час її навчання в ЗЗСО та сприяння їх розвитку.

Перспективи подальших досліджень можна визначити в необхідності окреслення теоретико-методологічних засад підготовки майбутніх учителів-словесників до діяльності з лінгвістично обдарованими учнями.

Використані літературні джерела

1. Антонова О.Є. Обдарованість: досвід історичного і порівняльного аналізу / О.Є. Антонова. Житомир : ЖДУ, 2005. 456 с.

2. Шморгун О.О. Еліта та інтелігенція: проблема формування лідерського політичного потенціалу України. Еліта, обдарованість, людиноцентризм : матеріали Міжнародного наукового конференції / О.О. Шморгун. Київ : НАПН України, 2010. С. 15–24.

3. Тименко В.П. Методика діагностики практичного інтелекту учнівської молоді : метод. посіб. / О. Г. Грицан, В. П. Тименко, А. В. Малиношевська, М. Ю. Мельник. Київ : Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2017. – 156 с.

4. Белявська О.О. Психологічні чинники успішної організації альтернативного навчання іноземної мови студентів у вищих навчальних закладах / О.О. Белявська // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». 2014. Вип. 30. С. 16–20.

5. Стьюпул В.І. Характеристика складових компонентів лінгвістичних здібностей / В.І. Стьюпул // Інноваційні технології навчання обдарованої молоді : матеріали IX-ї Міжнародної науково-практичної конференції. Київ : Інститут обдарованої дитини, 2017. 7–8 грудня. С. 320–324.

6. Якимчук М.Ю., Козяр М. М. Аспекти дослідження проблеми творчих здібностей лінгвістично обдарованих старшокласників гімназії / М.Ю. Якимчук, М.М. Козяр // Молодий вчений. 2014. № 11 (14). С. 203–208.

7. Види обдарованості: лекція. URL: <http://5fan.ru/wievjob.php?id=18192>.

8. Тадеева М., Голубева І. Визначення лінгвістичної обдарованості та її структурних елементів. 2015. С. 289–294. URL: <http://dSPACE.pnp.u.edu.ua/bitstream/123456789/5359/1/Tadeeva.pdf>.

9. Леонтьев А.А. Психологический механизм чувства языка / А.А.Леонтьев // Вопросы психологии. 1983. № 4. С. 139.

10. Стьюпул В.І. Природа лінгвістичних здібностей. *Science Review*. 2017. 7 (7), Vol. 3. P. 39–41.

11. Ліфференко Д.О. Лінгвістична обдарованість як вид спеціальної обдарованості / Д.О. Ліфференко // Освіта та розвиток обдарованої особистості. 2013. № 1. С. 63–65.

12. Методики обдарованості дитини. URL: <https://liferules.com.ua/psihologiya/metodiki-obdarovanosti-ditini.html>.

13. Петрович О.Б. Особливості розвитку літературної обдарованості старшокласників / О.Б. Петрович // Освіта та розвиток обдарованої особистості. 2014. № 4. С. 28–31.

References

1. Antonova, O.Ye. (2005). *Obdarovanist: dosvid istorychnoho i porivnialnoho analizu [Giftedness: experience of historical and comparative analysis]*. Zhytomyr.

2. Shmorhun, O.O. (2010). Elita ta intelihentsiia: problema formuvannia liderskoho politychnoho potentsialu Ukrainy [Elite and intellectuals: the problem of forming the leader's political potential of Ukraine]. *Elita, obdarovanist, liudynot-sentryzm – Elite, giftedness, human centerism*. Kyiv. P. 15–24.

3. Tymenko, V.P., Hrytsan, O.H., Malynoshevska, A.V., & Melnyk M.Yu. (2017). *Metodyka diahnostryky praktychnoho intelektu uchnivskoi molodi [Method of diagnostics of practical intelligence of students]*. Kyiv.

4. Beliavska, O.O. (2014). Psykholohichni chynnyky us-pishnoi orhanizatsii alternatyvnoho navchannia inozemnoi movy studentiv u vyshchikh navchalnykh zakladakh [Psychological factors of successful organization of alternative teaching of foreign language students in higher educational institutions]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia» – Scientific notes of the National University of Ostroh Academy*. 30, 16–20.

5. Stopul, V.I. (2017). Kharakterystyka skladovykh komponentiv linhvistychnykh zdibnostei [Characteristics of components of linguistic abilities]. *Innovatsiini tekhnolohii navchannia obdarovanoi molodi – Innovative technologies of teaching gifted youth*. Kyiv. P. 320–324.

6. Iakymchuk, M.Yu., & Koziar, M.M. (2014). Aspekty doslidzhennia problemy tvorchykh zdibnostei linhvistychno obdarovanykh starshoklasnykiv himnazii [Aspects of studying the problem of creative abilities of linguistically gifted senior high school students]. *Molodyi vchenyi – Young Scientist*. 11 (14), P. 203–208.

7. *Vydy obdarovanosti [Types of giftedness]*. Retrieved from: <http://5fan.ru/wievjob.php?id=18192>.

8. Tadeieva, M. & Holubieva, I. (2015). *Vyznachen-nia linhvistychnoi obdarovanosti ta yii strukturnykh el-ementiv [Definition of linguistic giftedness and its structural elements]*. Retrieved from: <http://dSPACE.pnp.u.edu.ua/bitstream/123456789/5359/1/Tadeeva.pdf>.

9. Leontev, A.A. (1983). Psykholohycheskyi mekhanyzm chuvstva [Psychological mechanism of language feeling]. *Vo-prosy psykholohyy – Questions of psychology*. 4, 139.

10. Stopul, V.I. (2017). Pryroda linhvistychnykh zdibnosti [The Nature of Linguistic Abilities]. *Science Review – Science Review*. 7 (7). 3, 39–41.

11. Liferenko, D.O. (2013). Linhvistychna obdarovanist yak vyd spetsialnoi obdarovanosti [Linguistic giftedness as a kind of special giftedness]. *Osvita ta rozvytok osobystosti – Education and development of gifted personality*. 1, 63–65.

12. Metodyky obdarovanosti dytyny [Methods of giftedness of the child]. *Lifehacker*. Retrieved from: <https://liferules.com.ua/psihologiya/metodiki-obdarovanosti-ditini.html>.

13. Petrovych, O.B. (2014). Osoblyvosti rozvytku literaturnoi obdarovanosti starshoklasnykiv [Peculiarities of development of literary gifted senior pupils]. *Osvita ta rozvytok obdarovanoi osobystosti – Education and development of gifted personality*. 4, 28–31.

Laskova-Yarmolenko Anastasia. Linguistic Giftedness as an Important Aspect in the Formation of Ukrainian Intellectual Elite.

Summary.

The article defines the concept of «linguistic abilities», outlines the main elements of this phenomenon. The importance of forming the intellectual elite of the Ukrainian nation in the context of contemporary development and globalization processes in the world is described, and the connection of this process with the presence and development of special abilities, in particular linguistic ones, has been established.

Economic and social transformations have led to the need for reforming all parts of the education system. The modern educational system faced the challenge of maximizing the disclosure and development of the potential of each individual, forming a person as a subject of social and professional life, capable of self-improvement, self-determination and self-realization. It should be noted that

the transformation of economic, socio-political, spiritual and moral relations depends on the activities of the group of society that heads the process of social transformations, namely, the intellectual elite that is capable of communication at the world level. Domestic and foreign scholars are paying much attention to the study of the nature of linguistic abilities. Questions of abilities in general and linguistic abilities in particular, are studied from the point of view of psychology, pedagogy, linguistics, psycholinguistics.

Linguistic intelligence is the ability to use language in order to create, stimulate the search or transmit information. Among gifted students, scientists distinguish those who have a high level of development literary abilities, which are characterized by morality, spiritual development, culture of emotions in relation to the aesthetic world of phenomena, people, that is, literally gifted students. Therefore, an important issue for us is the need to study the peculiarities of the development of such giftedness of school youth.

Key words: abilities; giftedness; linguistic giftedness; intellectual elite.

Ласкова-Яроленко А.О. Лингвистическая одаренность как важный аспект в формировании интеллектуальной элиты Украины.

Аннотация.

В статье определено понятие «лингвистические способности», определены главные элементы этого феномена. Описаны важность формирования интеллектуальной элиты украинской нации в контексте сочного развития и глобализационных процессов в мире и установлена связь этого процесса с наличием и развитием специальных способностей, в частности лингвистических

Ключевые слова: способности; одаренность; лингвистическая одаренность; интеллектуальная элита.

Стаття надійшла до редколегії 29 травня 2019 року